

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Katedra informačních technologií a technické výchovy

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení autora: **Bc. Michal Strnad**

Studijní program: **Učitelství pro střední školy**

Studijní obor: **Učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro základní školy a střední školy anglický jazyk – informační a komunikační technologie**

Název tématu práce v českém jazyce: **Přenositelnost transformace ICT výuky na 2. stupni v Anglii do českých podmínek**

Rok odevzdání: **2015**

Jméno a tituly oponenta: **PhDr. Ondřej Neumajer, Ph.D.**

Pracoviště: **KITTV PedF UK**

Kontaktní e-mail: **ondrej.neumajer@pedf.cuni.cz**

I. Základní náležitosti listinné podoby práce:

Diplomová práce *Přenositelnost transformace ICT výuky na 2. stupni v Anglii do českých podmínek* se skládá ze 109 stran, 9 obrázků, 6 tabulek a 10 příloh. Práce obsahuje všechny formální náležitosti.

II. Obsah a odborná úroveň práce:

Zkoumaným předmětem diplomové práce je výuka informatických předmětů na sekundárních školách (druhém stupni základních škol) v Anglii a její srovnání s výukou v České republice. Obecným cílem diplomové práce je přinést nové podněty k výuce informatických předmětů v ČR, dílčích cílů si autor práce stanovuje osm.

Práce je z hlediska aktivit diplomanta poměrně rozsáhlá. V teoretické části autor popisuje koncepty a podmínky zavádění změn v oblasti výuky zaměřené na informatické předměty v Anglii a v České republice, v empirické pak přibližuje názory vybraných odborníků z Anglie a předkládá krátké, leč dobře popisné případové studie navštívených pěti škol v Anglii, resp. Londýně a okolí.

Z hlediska způsobu vymezení cílů práce a adekvátnosti použitých metod nelze vznášet zásadní kritické připomínky.

III. Výsledky a přínos práce

Téma diplomové práci je vysoce aktuální. Autor se v práci věnuje tématu a z něj vycházejícího problému, který stojí před českým školstvím, tedy před zásadnější reformou, resp. transformací kurikula tak, aby v něm byla zohledněna a akcentována problematika informatického myšlení. Touto cestou se již Anglie před několika roky vydala (zavedením

oblasti Computing) a tak získané zkušenosti mohou být pro české odborníky na vzdělávací politiku velmi podnětné.

Za nejsilnější stránku celé práce považuji popis situace v Anglii před reformou s reflexí uskutečněných změn, který autor velmi dobře zpracoval. Potvrdil tím svoji odbornou orientovanost v dané problematice včetně dovednosti používat anglický jazyk a činit kvalitní odborné překlady. V Českém jazyce nebyly dosud informace k dané problematice takto uspořádané patrně nikde publikovány, proto je uvedená část práce velmi dobrým počinem, pro komparativní pedagogiku.

K orientaci diplomanta v české vzdělávací politice však lze vznášet připomínky. Například na straně 41 popisuje klíčový dokument *Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2020*, ale patrně omylem jej zaměnil za *Strategii digitálního vzdělávání do roku 2020*. Konkrétní faktické připomínky lze snášet i na shrnutí *Státní informační politiky ve vzdělávání (SIPVZ)*, kde vychází pouze z malého množství zdrojů a patrně z tohoto důsledku opomíjí zásadní aspekt tohoto období, tedy skutečnost, že realizace SIPVZ byla rozdělena do dvou částí, první centralizovaná a realizovaná generálním dodavatelem a druhá uvolněná, kdy byla zodpovědnost převedena na samotné školy. Zavádějící je pak informace o *Koncepci rozvoje ICT ve vzdělávání* z roku 2008, kdy je sice korektně popsán zmíněný materiál MŠMT, který ale v praxi nebyl nikdy realizován v důsledku daná koncepce ani jejích osm programů nebylo naplněno. To například uvádí *Zpráva o plnění úkolů vyplývajících z Koncepce rozvoje informačních a komunikačních technologií ve vzdělávání v období 2009–2013* schválená vládou v červnu 2014.

Výše uvedenou kritiku je možné vysvětlit skutečností, že o daných plánech a aktech české vzdělávací politiky lze najít ve veřejných zdrojích jen velmi kusé informace a víceméně neexistuje žádný materiál, který by aktivity státu v této oblasti mapovat či dokonce shrnoval. Z obdobného zjištění patrně vycházel diplomant i v oblasti hodnocení kurikulární reformy v ČR – vychází pouze z omezených zdrojů, které se tomuto tématu v české pedagogice věnovaly.

Přes tato dílčí pochybení a drobnější nedostatky považuji hlavní přínos práce za velmi užitečný a zvládnutý na vysoké odborné úrovni.

IV. Zpracování

Práce je typograficky i graficky na dobré úrovni. Odborná terminologie je používána vhodně, autor citlivě přistupuje k překladu odborných termínů.

Oproti zvyklostem je způsob číslování poznámek po čarou řešen vždy jen v rámci jedné stránky, takže pro vytvoření jednoznačné identifikace poznámky je nutné využít i číslo stránky.

V. Další vyjádření, komentáře a připomínky oponenta:

Bez připomínek

VI. Případné otázky pro obhajobu a náměty do diskuze:

- Při hodnocení kurikulární reformy českými učiteli zmiňují čeští výzkumníci značnou skepsi panující na straně pedagogů ve školách. Setkal jste se v Anglii i obdobným fenoménem? Do jaké míry se tento přístup projevuje na práci ve školách, například v přístupu k dalšímu vzdělávání učitelů oblasti infromatických předmětů.
- V případových studiích uvádíte množství odkazů na různé programovací jazyky, které v Anglii učitelé ve školách ve výuce používají nebo mohou používat. Nikde ale nezmiňujete metodologii výuky těchto jazyků, například informaci, zda objektivě orientovaný přístup má ve výuce programování své místo nebo je uplatňován jiný přístup. Setkal jste se v Anglii s tímto tématem? Je tato problematika pro učitele tématem diskuzí?

VII. Celková úroveň práce:

Celkově hodnotím závěrečnou práci jako výbornou.

Práci

doporučuji uznat jako práci diplomovou.

Místo, datum a podpis: V Praze 5. 8. 2015

.....